

Algorytmy grafiki komputerowej - projekt

Temat:

Symulacja odbicia otoczenia w płaskich powierzchniach (np. podłoga, lustro) na przykładowej scenie 3D.

Autor:

Bartłomiej Marzec

1. Opis zastosowanych bibliotek i algorytmów:

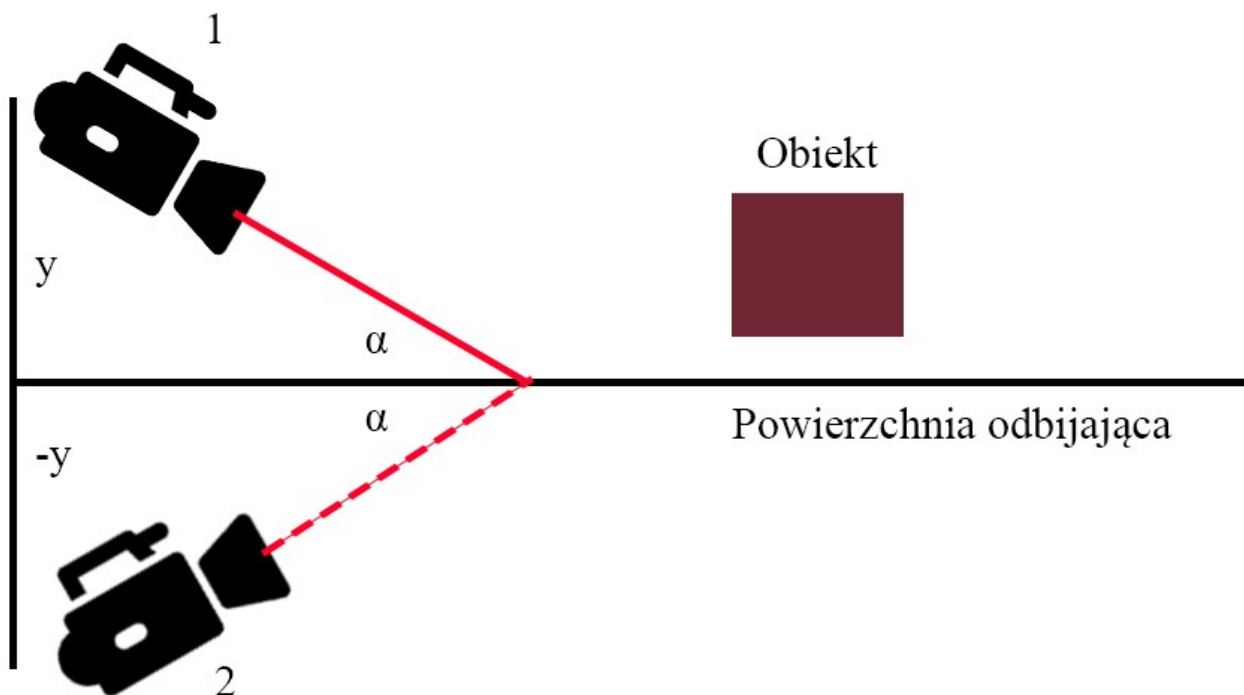
a) Biblioteki:

stb – zestaw bibliotek różnego przeznaczenia. W moim przypadku korzystam jedynie z modułu `stb_image` w celu wczytania tekstur z pliku.

OBJLoader – biblioteka używana do wczytywania modeli 3D zapisanych w formacie OBJ.

b) Algorytmy:

Algorytm którego użyłem do stworzenia odbić polega na prostej zmianie pozycji kamery na osi y i rotacji względem której ma odbijać scenę. Przykładowo, kiedy kamera jest na wysokości 20 nad lustrem którego $y = 0$, to algorytm zmienia tą pozycję na wysokość -20 . Rotacja kamery również jest odbijana względem obiektu lustra. Ilustracja takiego przekształcenia pokazana została na rysunku 1.1. Następnie przekształcona kamera renderuje scenę do tzw. „frame buffer’a” (buffora ramki). Po zakończeniu procesu renderowania tekstura zostaje nałożona na lustro. Następnie czyszczone są buffory i renderowana jest właściwa scena z oryginalnej pozycji kamery która zostaje wyświetlona na ekranie.

rys. 1.1 Transformacja kamery

2. Opis implementacji:

a) Główna pętla

Główna pętla programu wykonuje ciągle 2 czynności: odświeżanie (funkcja **update**) i renderowanie (funkcja **render**).

```
while (!glfwWindowShouldClose(okno)) {  
    update(&shader);  
    render(&shader, &cubemapShader, &reflectionShader);  
}
```

I) Update():

Funkcja update odświeża stan wszystkich obiektów które tego wymagają (np. pozycję i rotację kamery i obiektów dynamicznych, stan klawiszy oraz pozycję myszy). Odpowiednią prędkość rotacji obiektów zapewnia użycie zmiennej **dt**, która przechowuje czas pomiędzy aktualną i poprzednią klatką. Dzięki pomnożeniu wartości którą chcemy aktualizować przez tą zmienną, zapewniona jest stała prędkość np. obrotu obiektu (linijka 202).

```
194 void update(ShaderObj* shader) {  
195     glfwPollEvents();  
196     updateKeyboard();  
197  
198     currTime = static_cast<float>(glfwGetTime());  
199     dt = currTime - lastTime;  
200     lastTime = currTime;  
201  
202     renderObjects.at(0)->mesh->rotate(glm::vec3(0.f, 90.f * dt, 0.f));  
203  
204     if (cameraRotActive) {  
205         rotateCamera();  
206     }  
207     camera.UpdateMatrix(shader);  
208  
209     mainCubemap.updateMatrix(camera);  
210  
211 }
```

II) Render():

Funkcja render obsługuje proces renderowania każdego obiektu na scenie. Na początku czyści buffory i resetuje kolor. Następnie w pętli for (l. 155) renderuje obraz do tekstur wszystkich obiektów odbijających. Proces ten składa się z kilku kroków. Na początku (l.156) zostaje obliczony dystans pomiędzy kamerą i obiektem, potem kamera zostaje odpowiednio obrócona (l.157). Następnie następuje aktualizacja macierzy kamery i tła. W linijce 160 wywołana zostaje funkcja **bindReflections()**, która sprawia, że kolejne wyrenderowane obiekty będą trafiały do obiektu buffora ramki obiektu odbijającego. Następnie kolejna pętla (l.161) wywołuje funkcję renderującą każdego innego obiektu który nie jest obiektem odbijającym. Potem renderowane jest tło. W linijce 168 na aktualnie iterowanym obiekcie zostaje wywołana zostaje funkcja **unbindReflections()**, która kończy render następnych obiektów do obiektu buffora ramki. W linijce 169 następuje obrócenie kamery do pozycji początkowej, a później aktualizowane są macierze kamery i tła.

W pętli od linijki 174 wykonuje się render właściwy. Każdy obiekt zostaje

wyrenderowany na ekran użytkownika odpowiednim shaderem zależnym od typu obiektu. Po skończeniu pętli (l.180) renderowane jest tło. Następnie funkcja **glfwSwapBuffers()** wyświetla obraz na ekranie.

```
150 void render(ShaderObj *shader, ShaderObj *cubemapShader, ShaderObj *reflectionShader) {
151     glClearColor(0.f, 0.f, 0.f, 1.f);
152     glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT | GL_STENCIL_BUFFER_BIT);
153
154     // Render odbić
155     for (size_t j = 0; j < reflectiveRenderObjects.size(); j++) {
156         glm::vec3 distance = (camera.position - reflectiveRenderObjects.at(j)->position) * 2.f;
157         camera.flip(distance);
158         camera.UpdateMatrix(shader);
159         mainCubemap.updateMatrix(camera);
160         reflectiveRenderObjects.at(j)->bindReflections();
161         for (size_t i = 0; i < renderObjects.size(); i++)
162         {
163             if (!renderObjects.at(i)->reflective)
164                 renderObjects.at(i)->render(shader);
165         }
166
167         mainCubemap.render(cubemapShader);
168         reflectiveRenderObjects.at(j)->unbindReflections(rozmiarOkna);
169         camera.flip(-distance);
170         camera.UpdateMatrix(shader);
171         mainCubemap.updateMatrix(camera);
172     }
173     // Render główny
174     for (size_t i = 0; i < renderObjects.size(); i++)
175     {
176         if (!renderObjects.at(i)->reflective)
177             renderObjects.at(i)->render(shader);
178         else renderObjects.at(i)->render(reflectionShader, &camera);
179     }
180     mainCubemap.render(cubemapShader);
181
182     //std::cout << camera.orientation.x << " : " << camera.orientation.y << " : " << camera.orientation.z << endl;
183
184     // Koniec renderu
185     glfwSwapBuffers(okno);
186     glFlush();
187
188     glBindVertexArray(0);
189     glUseProgram(0);
190     glActiveTexture(0);
191     glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, 0);
192 }
```

b) klasa RenderObject

W tej klasie przechowywane są informacje o każdym obiekcie na scenie. Najważniejszymi jej funkcjami są:

I) render():

W tej funkcji następuje render obiektów. Na początku (l.93) wskazany przez parametr shader jest aktywowany. Następnie sprawdzane jest czy obiekt ma teksturę oraz jednocześnie czy nie jest obiektem odbijającym, jeśli stwierdzenie daje wynik **true**, to przypisywana jest domyślna tekstura (obiekty odbijające w polu **texture** nie mają przypisanej żadnej wartości). Następnie sprawdzany jest typ obiektu, jeśli nie jest to obiekt odbijający to do renderu przypisywana jest tekstura z pola **texture**. Jeśli jest to obiekt odbijający to przypisywana jest tekstura z pola **reflectionTexture**, zapełnionego przez proces renderu odbić z pętli głównej. Następnie do shadera odbić trafia tekstura oraz matryca kamery. W linii 109 następuje render obiektu wczytanego z pliku (pole **mesh**) oteksturowanego odpowiednimi teksturami. Następnie resetowane są pola przypisanej do renderu tekstury i shadera.

```

92 void render(ShaderObj* shader, Camera *camera = NULL) {
93     shader->Use();
94     if (!this->hasTexture && !reflective) {
95         SetTexture(defaultTextureFile);
96     }
97
98     glActiveTexture(GL_TEXTURE0);
99     if (!reflective) {
100         glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, texture);
101     }
102     else {
103         glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, reflectionTexture);
104         shader->setli(0, "reflectionTexture");
105         shader->setMat4fv(camera->projection * camera->view, "cameraMatrix");
106     }
107     //shader->setli(texture, "tex0");
108
109     this->mesh->render(shader);
110     glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, 0);
111     shader->Stop();
112 }

```

II) bindReflections(), unbindReflections(), initReflections():

Zestaw funkcji odpowiadających za odbicia obiektu. Pierwsza z nich wywołuje zestaw funkcji OpenGL które umożliwiają render do buffora ramki. Czyści także buffor z pozostałości z poprzednich klatek. Na końcu ustawia odpowiednią rozdzielczość renderu zdefiniowaną przez programistę. Druga funkcja kończy render i przywraca prawidłową rozdzielczość renderu przypisaną do kamery. Ostatnia funkcja inicjuje obiekt odbijający. Na początku tworzy nowy obiekt buffora ramki, następnie generuje teksturę do której będzie zapisywany obraz odbić, potem tworzy obiekt buffora głębokości, a na końcu ustawia zmienną **reflective** na **true**, co oznacza że od teraz, ten obiekt jest traktowany jako odbijający.

```

56 void bindReflections() {
57     glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, 0);
58     glBindFramebuffer(GL_FRAMEBUFFER, frameBuffer);
59     glClearColor(0.f, 0.f, 0.f, 1.f);
60     glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT | GL_STENCIL_BUFFER_BIT);
61     glViewport(0, 0, widthFB, heightFB);
62 }
63
64 void unbindReflections(glm::vec2 rozmiarOkna) {
65     glBindFramebuffer(GL_FRAMEBUFFER, 0);
66     glViewport(0, 0, rozmiarOkna.x, rozmiarOkna.y);
67 }
68
69
70 void initReflections(ShaderObj* shader = NULL) {
71     glGenFramebuffers(1, &frameBuffer);
72     glBindFramebuffer(GL_FRAMEBUFFER, frameBuffer);
73     glDrawBuffer(GL_COLOR_ATTACHMENT0);
74
75     glGenTextures(1, &reflectionTexture);
76     glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, reflectionTexture);
77     glTexImage2D(GL_TEXTURE_2D, 0, GL_RGB, this->widthFB, this->heightFB, 0, GL_RGB, GL_UNSIGNED_BYTE, NULL);
78     glTexParameteri(GL_TEXTURE_2D, GL_TEXTURE_MAG_FILTER, GL_LINEAR);
79     glTexParameteri(GL_TEXTURE_2D, GL_TEXTURE_MIN_FILTER, GL_LINEAR);
80     glFramebufferTexture(GL_FRAMEBUFFER, GL_COLOR_ATTACHMENT0, reflectionTexture, 0);
81
82     glGenRenderbuffers(1, &depthBuffer);
83     glBindRenderbuffer(GL_RENDERBUFFER, depthBuffer);
84     glRenderbufferStorage(GL_RENDERBUFFER, GL_DEPTH_COMPONENT, widthFB, heightFB);
85     glFramebufferRenderbuffer(GL_FRAMEBUFFER, GL_DEPTH_ATTACHMENT, GL_RENDERBUFFER, depthBuffer);
86
87     reflective = true;
88 }
89

```


c) Klasa Camera

W tej klasie znajdują się pola i metody obsługujące kamerę.

I) UpdateMatrix():

Funkcja ma na celu odświeżenie wartości zmiennych **view** i **projection** kamery, oraz przekazanie ich iloczynu do shadera (część „VP” w modelu MVP, „M” jest przekazywane przez każdy renderowany obiekt).

```
45 void UpdateMatrix(ShaderObj* shader) {
46
47     shader->Use();
48
49     view = glm::lookAt(position, position + orientation, up);
50     projection = glm::perspective(glm::radians(45.0f), windowSize.x / windowSize.y, 0.01f, 100.0f);
51
52     glUniformMatrix4fv(glGetUniformLocation(shader->ID, uniformLocation), 1, GL_FALSE, glm::value_ptr(projection * view));
53     shader->Stop();
54 }
```

II) Flip(), Move(), Rotate():

Zestaw funkcji transformujących kamerę. Pierwsza odpowiada za przekształcenie kamery w przypadku obiektu odbijającego, czyli na procesie opisanym w rozdziale 1.b. Druga odpowiada za ruch kamery w świecie. Ostatnia obsługuje rotację kamery na podstawie przekazanych wartości (pozycji myszy i zmiennej **dt**).

```
56 void flip(glm::vec3 distance) {
57     this->position.y -= distance.y;
58     orientation = glm::rotate(orientation, (float)glm::radians(180.f), up);
59     orientation = glm::rotate(orientation, (float)glm::radians(180.f), glm::normalize(glm::cross(orientation, up)));
60 }
61
62
63 void Move(const int direction, const float& dt) {
64     switch (direction) {
65     case FORWARD:
66         this->position += this->speed * this->orientation * dt;
67         break;
68     case RIGHT:
69         this->position += this->speed * dt * glm::normalize(glm::cross(orientation, up));
70         break;
71     case BACK:
72         this->position += this->speed * dt * (-orientation);
73         break;
74     case LEFT:
75         this->position += this->speed * dt * (-glm::normalize(glm::cross(orientation, up)));
76         break;
77     case UP:
78         this->position += this->speed * dt * up;
79         break;
80     case DOWN:
81         this->position += this->speed * dt * -up;
82         break;
83     }
84 }
85
86 void Rotate(const glm::vec2 mouseRot, const float& dt) {
87     glm::vec3 newOrint = glm::rotate(orientation, glm::radians(-(mouseRot.x * (sensitivity*dt))), glm::normalize(glm::cross(orientation, up)));
88
89     if (!(glm::angle(newOrint, up) <= glm::radians(5.0f)) || (glm::angle(newOrint, -up) <= glm::radians(5.0f))) {
90         orientation = newOrint;
91     }
92     orientation = glm::rotate(orientation, glm::radians(-(mouseRot.y * (sensitivity*dt))), up);
93 }
94 }
```

d) Klasa Mesh

W klasie mesh przechowywane są informacje na temat siatki z której składa się obiekt.

I) initVao()

Funkcja na początku (l.35-40) inicjuje odpowiednie elementy języka OpenGL potrzebne do opisanie obiektu 3D na scenie. Są to kolejno: tablica wierzchołków (VAO), oraz bufor tablicy (VBO). VBO

tworzony jest na podstawie ilości wierzchołków wczytanego obiektu. Następnie od liniiki 42 w obiekcie VBA wskazywane są odpowiednie miejsca z których shadery będą mogły odczytywać zmienne.

```
33 void initVAO()
34 {
35     glGenVertexArrays(1, &this->VAO);
36     glBindVertexArray(this->VAO);
37
38     glGenBuffers(1, &this->VBO);
39     glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, this->VBO);
40     glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, this->nrOfVertices * sizeof(Vertex), this->vertexArray, GL_STATIC_DRAW);
41
42     glVertexAttribPointer(0, 3, GL_FLOAT, GL_FALSE, sizeof(Vertex), (GLvoid*)offsetof(Vertex, position));
43     glEnableVertexAttribArray(0);
44     glVertexAttribPointer(1, 2, GL_FLOAT, GL_FALSE, sizeof(Vertex), (GLvoid*)offsetof(Vertex, texcoord));
45     glEnableVertexAttribArray(1);
46
47     glBindVertexArray(0);
48 }
```

II) Render()

Funkcja obsługująca render obiektu. Na początku w linii 110 odświeżana zostaje matryca modelu na podstawie jego pozycji, rotacji i skali. Następnie do shadera przekazana zostaje zmienna **ModelMatrix** (część „M” w modelu MVP). Potem aktywowana zostaje tablica VAO zawierające m.in. informację o zmiennych które shader odczytuje. W linii 115 wywołana zostaje funkcja OpenGL’a **glDrawArrays()** która rysuje dane w postaci trójkątów odczytane z tablicy VAO.

```
108 void render(ShaderObj* shader)
109 {
110     this->updateModelMatrix();
111     shader->setMat4fv(this->ModelMatrix, "ModelMatrix");
112     shader->Use();
113     glBindVertexArray(this->VAO);
114
115     glDrawArrays(GL_TRIANGLES, 0, this->nrOfVertices);
116
117     glBindVertexArray(0);
118     glActiveTexture(0);
119     glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, 0);
120 }
```

e) Shadery

I) Shader obsługujący renderowanie obiektów (shader1)

I.a) VertexShader

Shader na podstawie zmiennej odczytanej z tablic VAO obiektu, oblicza koordynaty tekstury (**texCoord**) (a ze względu na sposób przekazania, oś y musi zostać pomnożona przez -1, inaczej tekstura byłaby do góry nogami). Następnie do zmiennej **gl_Position** (określającej pozycje obecnie przetwarzanego wierzchołka) zostaje przypisany iloczyn macierzy kamery, modelu i wektora pozycji obiektu.

```

1  #version 440
2
3  layout(location = 0) in vec3 aPos;
4  layout(location = 1) in vec2 aTex;
5
6  out vec2 texCoord;
7
8  uniform mat4 cameraMatrix;
9  uniform mat4 ModelMatrix;
10
11 void main(){
12     texCoord = vec2(aTex.x, aTex.y*-1.f);
13     gl_Position = cameraMatrix*ModelMatrix*vec4(aPos, 1.0);
14 }

```

I.b) FragmentShader

Shader fragmentów ustawia kolor piksela z tekstury odczytanej ze zmiennej tex0 o koordynatach przekazanych przez shader wierzchołków.

```

1  #version 440
2  out vec4 color;
3
4  in vec2 texCoord;
5  uniform sampler2D tex0;
6
7  void main(){
8      color = texture(tex0, texCoord);
9  }

```

II) Shader obsługujący renderowanie obiektów odbijających (odbicie)

I.a) VertexShader

Shader oblicza tą samą pozycję co w przypadku poprzedniego shadera wierzchołków, zamiast przekazywać koordynaty tekstury, to przekazana zostaje właśnie ta pozycja.

```

1  #version 440
2
3  layout(location = 0) in vec3 aPos;
4
5  out vec4 position;
6
7  uniform mat4 cameraMatrix;
8  uniform mat4 ModelMatrix;
9
10 void main(){
11     position = cameraMatrix*ModelMatrix*vec4(aPos, 1.0);
12     gl_Position = position;
13 }

```


I.b) FragmentShader

Shader fragmentów oblicza koordynaty odbitej tekstury, a następnie przypisuje do zmiennej color odpowiedni fragment tekstury. W linii 8 do równania została dodana wartość 0.5, ponieważ bez niej, odbicie było przesunięte do środka, co ilustruje rysunek 2.b. Dodatkowo należało obrócić cały powstały wynik na osi y, tak jak w przypadku pierwszego shadera.

```
1  #version 440
2  out vec4 color;
3
4  in vec4 position;
5  uniform sampler2D reflectionTexture;
6
7  void main(){
8      vec2 coords = (position.xy/position.w)/2 +0.5;
9      color = texture(reflectionTexture, vec2(coords.x, -coords.y));
10 }
```


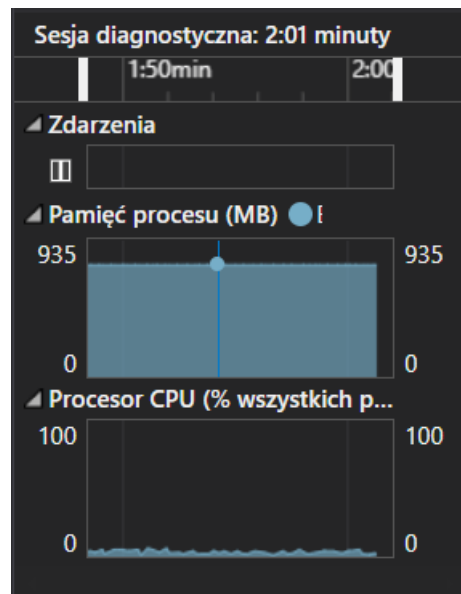
rys. 2.b

3. Testy wydajnościowe i jakościowe:

Pamięć:

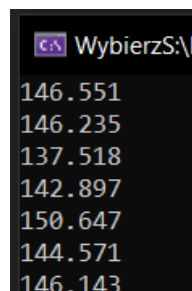
Program nie wykazuje żadnych wycieków pamięci. Potwierdza to poniższy obraz z sesji diagnostycznej programu Visual Studio 2022. Można również zauważyć znikome użycie procesora. Wykorzystanie pamięci zależy od ilości i wielkości obiektów i tekstur wykorzystanych w

programie.

Klatki:

Program na domyślnej scenie (około 700MB pamięci wykorzystanej przez tekstury i obiekty) osiąga około 144 klatek, co jest moim odświeżaniem monitora.

Przy wykorzystaniu ponad 3GB pamięci na obiekty, program dalej osiąga 144 klatek na sekundę.

